

§ 42, stk. 6, affattes således:

„Stk. 6. Undlader nogen at opfylde de ham efter nærværende paragraf påhvilende pligter, straffes han med bøde.“

§ 2.

Loven finder anvendelse fra og med skatteåret 1965-66.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 66 af 9. marts 1959 om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m.v. blev der med virkning fra og med skatteåret 1959-60 gennemført en ændring af reglerne for opholdskommuneskattens beregning. Efter de nye beregningsregler udskrives der nu opholdskommuneskat efter 3 forskellige systemer.

I hovedstadsområdet beregnes kommuneskatten på grundlag af en progressiv rateskala, jfr. kommuneskattelovens § 9, der angiver skattens grundbeløb på de enkelte skalaindkomstrin. De kommuneskattebeløb, der påhviler skatteyderne, beregnes af grundbeløbene med den procent, som kommunens *udskrivningsprocent* for det pågældende skatteår angiver.

I købstæderne, visse omegnskommuner til disse, samt i større bymæssige sognekommuner, jfr. lovens § 9 a, beregnes kommuneskatten med en for vedkommende skatteår i den pågældende kommune fastsat *beskatningsprocent* af skatteydernes skalaindkomster. Skalaindkomsten fremkommer — ligesom i hovedstadsområdet — ved, at der fra den enkeltes ansatte skattepligtige indkomst trækkes et personfradrag, der udgør 4.500 kr. for skatteydere, der ved beregningen af skat til staten stilles som familieforsørgere, og 2.500 kr. for andre skatteydere, samt et hustrufradrag efter de ved statskattens beregning gældende regler. I de mindre købstæder (under 4.000 indbyggere) samt disses omegnskommuner kan det for et skatteår ad gangen bestemmes, at personfradraget kun skal udgøre 4.000 kr., 3.500 kr. eller 3.000 kr. for forsørgere og henholdsvis 2.500 kr., 2.000 kr. og 2.000 kr. for andre skatteydere.

I de øvrige sognekommuner anvendes fortsat beskatning med *ligningsprocent*, medmindre sognerådet beslutter at overgå til at beregne kommuneskatten med *beskatningsprocent*, jfr. lovens § 9 b. I så fald gives der ligeledes hustrufradrag efter statskattelovgivningens regler samt personfradrag efter de for de mindre købstæder m. v. gældende regler. Træffes der ikke af sognerådet beslutning om anvendelse af *beskatningsprocent*, beregnes kommuneskatten derimod som nævnt med vedkom-

mende kommunes *ligningsprocent*. Forinden *ligningsprocenten* anvendes på de skattepligtige ansatte indkomster, nedsættes disse med hustrufradrag, for så vidt sognerådet har truffet beslutning herom, hvorhos indkomsten for hver enkelt skatteyder forhøjes eller nedsættes „efter lejligheden“. Forhøjelsen kan højst udgøre 50 pct. og nedsættelsen højst 90 pct. Personer, hvis skattepligtige indkomst efter eventuelt hustrufradrag ikke overstiger 1.800 kr. og 1.200 kr. for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere, svarer dog ikke skat. Efter de anvendte *ligningsskalaer* nedsættes små indkomster med 90 pct., 80 pct., 70 pct. o.s.v., således at de procentvise nedsættelser aftager, efterhånden som indtægten forøges, og på indtægtstrin, der i almindelighed for forsørgere ligger mellem 5.000 kr. og 8.000 kr. og for ikke-forsørgere mellem 3.000 kr. og 5.000 kr. (*ligningsskalaernes* „nulpunkter“), ophører nedsættelserne. For indtægter, der ligger over „nulpunktet“, forhøjes indtægtsbeløbene med procenter, der er højere, jo større indtægten er. Forhøjelsen må som nævnt ikke overstige 50 pct., og denne forhøjelse sætter normalt ind på indtægtstrin, der ligger mellem 15.000 kr. og 20.000 kr. for forsørgere og mellem 10.000 kr. og 15.000 kr. for ikke-forsørgere (*ligningsskalaernes* „toppunkter“).

Denne skatteberegningstype (den såkaldte „lejlighedsbeskatning“), der savner beskatningsprocentens klarhed, muliggør beskatning af yderst ringe indtægter og virker særlig uheldig i de tilfælde, hvor små indtægtsforøgelser bringer indtægten op over en af *ligningsskalaens* indtægtsgrænser, og hvor skattestigningen endog kan blive større end selve indtægtsforøgelsen.

Medens kun 69 sognekommuner for skatteåret 1964-65 stadig anvender beskatning med *ligningsprocent*, anvendes *beskatningsprocent* for samme skatteår i 1.095 sognekommuner i henhold til sognerådets beslutning herom, jfr. lovens § 9 b, stk. 1, samt obligatorisk efter loven i 73 sognekommuner og i 86 købstæder og flækker. For skatteåret 1963-64 var tallet af kommuner, der anvendte *ligningsprocent*, 110 og for skatteåret 1962-63 307.